

Den debat skal man selvfølgelig altid kunne tage. Men synes hr. Lars Barfoed og Det Konservative Folkeparti, at det er en anstændig måde at behandle et organ på, som man selv har været med til at sætte i verden, at man f.eks. fra regeringens side går ud, inden rapporten er offentliggjort, inden ECRI har mulighed for at tage til genmæle, og afviser rapporten fuldstændig, bringer den i miskredit og hævder, at ECRI ikke er troværdig? Er det en rimelig og anstændig måde for et af de ældste demokratier, et af dem, man burde kunne stole på, at behandle et organ på, som man selv har været med til at sætte i verden for at overvåge noget så vigtigt som racisme og intolerance?

Kl. 14.50

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Nu er det jo sådan, at der rent faktisk var en lang række fejlagtige informationer i den rapport, og jeg synes da, det er helt berettiget, at man gør opmærksom på det. Det kan jo ikke være sådan, at lige præcis den institution skal være hævet over enhver kritik, og at man ikke engang kan tillade sig at påpege faktuelle fejl i rapporter fra ECRI. Selvfølgelig skal man kunne det.

I øvrigt mener jeg, at den rapport allerede var genstand for behandling i forbindelse med redegørelsen for et år siden, så det kan undre mig lidt, at vi nu skal diskutere det igen. Men jeg synes, det er helt i orden, at man korrigerer faktuelle fejl.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jeg går ud fra, at det i sådan en almindelig sund debat også er rimeligt, at der er forskellige holdninger til, hvad der er faktuelle fejl, og hvad der ikke er. Der var også en ikke ubeskeden andel fejl i regeringens korrektioner, hvad ECRI så efterfølgende via dets formand, Eva Smith, har godtgjort.

Men det, der er pointen her, er, om det er anstændigt, at en regering lægger en strategi for at bringe en rapport i miskredit, og at man helt håndfast mødes og siger: Nu starter det med, at vi, inden rapporten er udkommet, og inden ECRI har mulighed for at tage til genmæle, går ud og underminerer institutionens troværdighed. Så lader vi dem komme med rapporten, så rykker vi ud, og så kører vi det slag i slag.

Er det en anstændig måde, altså at lægge en strategi for at bringe en rapport og en institution

i miskredit og underminere troværdigheden? Det var i hvert fald ikke det, som de mange kolleger, der efterfølgende i Europarådets Parlamentariske Forsamling underskrev en erklæring til støtte for ECRI, mente, og jeg er overrasket over, hvis Det Konservative Folkeparti synes, at det er god regeringsførelse.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Nu erindrer jeg ikke det præcise tidsforløb i den sag, som jo ligger et år tilbage, men det må vel være rimeligt nok, at man så vidt muligt sørger for, at når en rapport bliver offentliggjort, så er den i hvert fald på det tidspunkt, hvor den bliver offentliggjort, rensset for faktuelle fejl. Det synes jeg egentlig er rimeligt nok.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Morten Østergaard.

Morten Østergaard (RV):

Jeg vil da gerne starte med vanen tro at takke regeringen for en god og grundig redegørelse for Europarådets virke, og jeg vil også gerne sige tak til delegationen og delegationsformanden og ikke mindst sekretariatet for, at vi får en god betjening i forbindelse med vores arbejde i Europarådet.

Tit har vi diskussionen af, om det der Europaråd, som folk ikke rigtig kender, overhovedet er noget, der batter, om det er noget, der flytter noget i virkelighedens verden. Jeg har, siden vi sidst havde en debat om emnet i Folketinget, haft lejlighed til at være valgobservatør et par steder på Balkan og var bl.a. i Srebrenica, da der var valg. Jeg besøgte først mindstedet for den massakre, der fandt sted, og derefter deltog jeg i valgobservationen og så, hvordan man der var kommet til, at man kunne lave en valghandling, som efter alt at dømme var ganske udmærket og et kæmpe skridt fremad for de spirende demokratier på de kanter.

Når man har været ude og haft de oplevelser og kunnet skabe den kobling, så er man ikke i tvivl om, at Europarådets virke er nyttigt og vigtigt for demokrati i Europa, ikke bare i de gamle lande, men selvfølgelig især i de nye lande.

Jeg synes også, at man, når man har deltaget i den debat, som Europarådets Parlamentariske Forsamling har haft om CIA's hemmelige fængsler og fangeflyvninger, kan se, at det er af stor værdi, at der er et sådant aleuropæisk forum